

ÜROLOJİK AÇIK CERRAHİLERDE AMELİYATHANE

Mehmet CANIKLIOĞLU¹

GİRİŞ

Üroloji bilimi, temelinde, idrarın vücut dışına çıkışını; mümkünse doğal yollarla sağlıklı bir şekilde, mümkün değilse de çeşitli manipülasyon ve girişimsel işlemler ile sağlamaya çalışır. Zaman içerisinde ürogenital organlara olan anatomik hakimiyet sebebi ile ürologlar ürogenital sistemin tüm hastalıklarına müdahale eder olmuşlar ve ürolojiyi ayrı bir cerrahi dal haline getirmişlerdir.

Her cerrahi gibi ürolojinin de temelinde açık cerrahi prosedürleri yatmaktadır. Ancak günümüzde belki de teknolojidен en çok etkilenen cerrahi branşın üroloji olduğunu söylemek abartılı bir ifade olmaz. Endoskopik yöntemlerin gelişmesi ile üretra, prostat, mesane, ureterler ve böbreğin birçok patolojisi kapalı yöntemlerle başarılı ve etkin bir şekilde tedavi edilebilir hale gelmiştir. Hatta bazı açık cerrahi tekniklerinin tarihe karıştığını da itiraf etmek gerekir.

Ancak her ne olursa olsun ürologların ameliyathane ortamı ile ilişkisi halen daha devam etmektedir. Teknolojideki gelişmeler ne kadar baş döndürücü olursa olsun, genel cerrahi ve kadın doğum branşları ile birlikte batın grubu cerrahileri kısmının önemli bir parçası olan ürolojinin çoğu girişimsel işleminin ve ameliyatının poliklinik şartlarında yapılabilmesi mümkün değildir. Bu nedenle ürologların ve üroloji çalışanlarının ameliyathane kavramından bihaber olması düşünülemez.

Ameliyathane, cerrahi işlemleri kurallarına uygun bir şekilde gerçekleştirmek için tasarlanmış, tıbbi bir birimin içine konuşlandırılmış çok özel bir alt ünitedir. Tıbbi bir birimin içerisinde bulunması nerede ise bir zorunluluktur

¹ Dr. Öğr. Üyesi Yozgat Bozok Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Üroloji AD.,
dr.mehmetcaniklioglu@gmail.com

KAYNAKLAR

1. Leriche R. The philosophy of Chirurgie. Çev: Nail Karabuda. Ankara: Gürsoy Printing. 1960.
2. Saniç A. Sterilizasyon dezenfeksiyon hastane infeksiyonları kitabı. Samsun. 2002.
3. Gök F, Kabu Hergül F, Özbayir T. Surgical hand washing: A systematic review. Int J Antisept Disinfect Steril 2016;1(1):23–32.
4. Kocatürk U. Açıklama Tıp Terimleri Sözlüğü. İstanbul. 2005.
5. Yıldız Fındık Ü, Soydaş Yeşilyurt D, Gökçe Işık A. Cerrahi hastaların düşme risklerinin değerlendirilmesi. Namık Kemal Tıp Dergisi 2019; 7(1): 90 – 95.
6. Brunicardi FC. Schwarz Cerrahinin İlkeleri. Çev: İ.Ethem Geçim, Arda Demirkan. Ankara: Güneş Kitabevi. 2010.